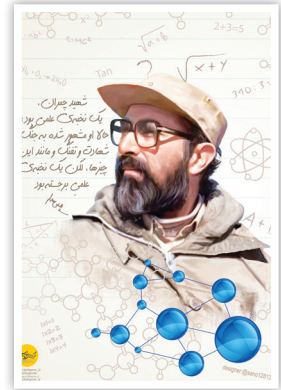

”
 آن‌ها تعدادی
 قطعه به دکتر
 نشان دادند
 که به دلیل
 تحریم نایاب
 بود. دکتر گفت:
 «چرا خودتان
 آن قطعات را
 نمی‌سازید؟» و
 شروع به نوشتن
 راه‌کارهایی
 برای ساخت آن
 قطعه کرد. آن‌ها
 باور نمی‌کردند
 که وزیر دفاع،
 یک دانشمند
 بزرگ فیزیک
 الکترونیک باشد
 و بتواند برای
 ساخت قطعه
 راه‌کار ارائه کند

سرکشی می‌کرد. روزی به ساختمان هلیکوپترسازی «پنها» رفتیم. تعدادی متخصص و تکنیسین ایستاده بودند و دکتر از آنها لوازم جانبی و نحوه استفاده از قطعات هلیکوپتر را می‌پرسید و آنها هم پاسخ می‌دادند. از آن زمان مرکز تحقیقات علمی، نظامی صنایع دفاع در وزارت دفاع به وجود آمد که هدف آن ساخت تجهیزات از جمله راکد و موشک و... بود. یک شب یکی از مهندسين به مرکز تحقیقات آمد و به دکتر گفت: من در وزارت صنایع فعالیت می‌کنم و تجهیزات مورد نیاز را که نداریم، می‌توانم بسازم. دکتر چمران بسیار از این کار استقبال کرد و یک خمپاره ۶۰ به او سفارش داد تا آن را بسازد. مهندس مدتی را از دکتر چمران فرصت خواست تا روی آن مطالعه کند. فردای آن روز آمد و گفت مقداری از وسایل تشکیل دهنده خمپاره مانند لوله استیل را نداریم. این لوله با شلیک صد گلوله گشاد می‌شود و دیگر دقیق کار نمی‌کند. دکتر راه‌حلی برای این مشکل به او داد و گفت: به کارخانه لوله‌سازی اهواز برو و مقداری از لوله‌های معمولی استیل بگیر و از آن استفاده کن. پس از آن هم هر بار که در ساخت خمپاره به مشکل برمی‌خورد پیش دکتر می‌آمد و راه‌حل آن را می‌پرسید. طولی نکشید که به صورت عملیاتی خمپاره ۶۰های موردنیاز ساخته شد و آنها را به جبهه فرستادیم.

آتقدر چتری تولید و وارد بازار کردیم که قیمت آن دوباره کاهش یافت و به نرخ قبلی برگشت. پس از اشباع بازار از این چتری، پدرم به شغل اول خود، جوراب‌بافی برگشت و در کنار آن به تعمیر چترها می‌پرداخت.

وزیر بصیر؛ تسلط کامل دکتر چمران به مسائل فنی و مهندسی

با حکم حضرت امام(ره)، دکتر چمران وزیر دفاع شده بود. به دکتر گفتم امریکا ما را تحریم کرده و ما از نظر تجهیزات نظامی تحت فشار هستیم. دکتر با لبخند گفت: خدا را شکر. با تعجب نگاه کردم و ادامه داد: من همیشه می‌گفتم تجهیزات نظامی را باید خودمان بسازیم، اما می‌گفتند حالا که داریم در صورت نیاز خریداری می‌کنیم، ولی الان که نمی‌توانیم بخریم مجبور به ساخت می‌شویم و این باعث پیشرفت ما خواهد شد. صنایع دفاعی ما قبل از تحریم‌ها، تنها چیزی که می‌توانست بسازد جعبه مهمات و بقلوی بود! چراکه یعنی ایرانی‌ها نباید آن را بزمی‌کردند و چیزی می‌فهمیدند؛ اما بعد از انقلاب و با آغاز تحریم‌ها همه چیز تغییر کرد، چون دیگر «خیلی محرمانه» برای ما معنا نداشت و تمام آنها را باز کردیم تا با علم و دانش ساخت سلاح آشنا شویم. دکتر دائم به کارخانجات صنایع

